

Dosarul nr. 2ra-757/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Dimitriu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, Gh. Dașchevici, V. Clima)

ÎNCHEIERE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Talminus 15”, reprezentată de avocatul Cebotari Serghei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pădureț Sava împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Talminus 15”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, privind apărarea drepturilor de consumator, restituirea plăților efectuate cu titlu de chirie și cu titlu de garanție, încasarea penalității legale, repararea prejudiciului moral, și cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Talminus 15” împotriva lui Pădureț Sava privind încasarea penalității contractuale, repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 29 ianuarie 2018, Pădureț Sava a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Talminus 15”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, privind apărarea drepturilor de consumator, restituirea plăților efectuate cu titlu de chirie și cu titlu de garanție, încasarea penalității legale, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la data de 27 august 2017, între SRL „Talminus 15”, în persoana administratorului Vladimir Cucota, în calitate de locator, și Sava Pădureț, în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de locațiune nr. 3745, prin care SRL „Talminus 15” a transmis, iar Sava Pădureț a primit în locațiune, pentru perioada 27 august 2017 - 10 septembrie 2017, automobilul de model XXXXX XXXXX n.î. XXXXX. Potrivit înțelegerii părților și prevederilor p.6.1. al contractului, locatarul a achitat integral locatorului, la momentul semnării contractului, 900 de euro drept plată pentru locațiune. Totodată, în conformitate cu pct. 6.2.2. al contractului, locatarul a mai achitat locatorului suma de 14 700 de lei drept garanție-gaj, care urmau a fi restituiți locatarului după expirarea locațiunii.

Potrivit actului de predare-primire din 27 august 2017, părțile au indicat faptul că automobilul de model XXXXX XXXXX n. î. XXXXX a fost predat în stare tehnică bună. În momentul transmiterii de facto a automobilului, locatarul Sava Pădureț a depistat că una din roți este spartă și a solicitat repararea acesteia. La 28

iulie 2017, locatorul a schimbat roata defectă. În rest, automobilul era aparent în stare funcțională. Pe parcursul perioadei 27 august 2017-03 septembrie 2017, reclamantul a folosit bunul conform destinației, în corespundere cu cerințele tehnice ale acesteia. Însă, în dimineața zilei de 03 septembrie 2017, dorind să pornească automobilul, reclamantul a constatat că nu se conectează transmisia, fapt despre care imediat a anunțat locatorul, care, abia în data de 04 septembrie 2017, a preluat și evacuat automobilul defect.

Astfel, Pădureț Sava a fost lipsit de posibilitatea de a folosi automobilul închiriat pe toată perioada contractată și achitată anticipat, și anume 27 august 2017-10 septembrie 2017, din cauza defecțiunilor ce constituie vicii ascunse de ordin material sau uzură obișnuită și care nu au fost generate din cauza locatarului și nu-i sunt imputabile. Imposibilitatea utilizării automobilului închiriat și achitat anticipat a creat o stare de stres și disconfort pentru Sava Pădureț, acesta fiind pus în situația de a apela la servicii de taxi și suporta cheltuieli suplimentare.

Ca consecință a incidentelor produse, reclamantul a înaintat o reclamație către pârât, care a fost expediată prin poștă la data de 06 septembrie 2017, însă s-a întors nereclamată în data de 22 septembrie 2017.

În speță, deși are obligația legală, pârâtul nu a determinat dacă defecțiunea constatată la transmisie constituie un viciu material ascuns sau este din cauza uzurii obișnuite a bunului în termenul de 5 zile stipulat în contract, deci se impune concluzia că răspunderea pentru neexecutarea integrală a contractului de locațiune este pusă pe seama pârâtului.

Potrivit prevederilor pct. 7.3. al contractului din 27 august 2017, locatarul nu va purta răspundere pentru modificările sau înrăutățirea stării automobilului, dacă aceasta se datorează utilizării corecte a bunului conform prevederilor prezentului contract și a cerințelor tehnice ale automobilului. O asemenea înrăutățire se consideră uzură obișnuită a bunului, or în cauză, sarcina probațiunii referitor la vinovăția consumatorului, în temeiul Legii cu privire la protecția consumatorului, este pusă pe seama pârâtului în termen de 5 zile, iar ultimul nu a efectuat nici o expertiză independentă în termenul imperativ de 14 zile, pentru a constata cauzele defecțiunii automobilului survenite în data de 03 septembrie 2017.

Prin reclamația din 06 septembrie 2017, care urma a fi recepționată de către pârât în data de 07 septembrie 2018, dar care s-a returnat ca nereclamată de la sediul pârâtului la 22 septembrie 2017, ultimul a fost pus în întârziere în calitate de debitor cu obligația de a returna costul serviciului neprestat - 480 euro și a garanției sub formă de gaj - în sumă de 14 700 lei. Totodată, a menționat că, din cauza acordării în locațiune a unui bun cu viciu material ascuns sau a uzurii obișnuite, pârâtul a făcut imposibilă din data de 03 septembrie 2017, prestarea serviciilor în continuare, dar și a pus în pericol viața reclamantului.

De altfel, potrivit răspunsurilor nr. 27/06-3883 din 16 noiembrie 2017 și nr. 27/06-4446 din 27 decembrie 2017, aceeași stare de fapt a fost constatată și în cadrul controlului efectuat de către Agenția Pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieței.

Având în vedere că pârâtul, cel târziu la data de 07 septembrie 2017, la scurgerea a 5 zile de când urma să recepționeze reclamația expediată prin poștă la data de 06 septembrie 2017, era obligat să întreprindă acțiunile prescrise în art. 181 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, dar nu a

recepționat-o din rea-credință, deși a fost remisă la adresa indicată în contract, acesta urmează a fi supus răspunderii legale sub forma încasării din contul acestuia a penalității legale de 5% pe zi, din costul serviciului neprestat. Deci, solicită încasarea penalității de 5% per zi, din suma de 480 de euro (serviciu neprestat și solicitat să fie restituit), începând cu data de 08 septembrie 2017, în sumă totală de 3 423 euro.

De asemenea, a pretins reclamantul și repararea prejudiciului moral cauzat prin imposibilitatea utilizării automobilului închiriat și achitat anticipat, deoarece circumstanțele date au generat o stare de stres și disconfort pentru Sava Pădureț, acesta fiind pus în situația de a apela la servicii de taxi și a suporta cheltuieli suplimentare. Mai mult, suferințele psihice ale reclamantului, manifestate prin anxietate, nervozitate, umilință, sentiment de neajutorare și frustrare, s-au amplificat pe fondul atitudinii batjocoritoare a pârâtului, care elementar, nici nu a încercat de a răspunde la reclamația acestuia. Sub aspectul motivelor invocate, a susținut că, prin acțiunile ilicite ale pârâtului, reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 50 000 de lei, cuantum ce ar putea compensa suferințele suportate.

A solicitat Pădureț Sava, încasarea sumei de 480 de euro ca plată pentru chirie în baza contractului de locațiune nr. 3745 din 27 august 2017; restituirea sumei de 14 700 de lei transmisă drept garanție (gaj) în baza contractului de locațiune nr. 3745 din 27 august 2017; încasarea penalității legale în cuantum de 3 423 euro; încasarea sumei de 50 000 de lei cu titlu de compensație pentru prejudiciului moral; - compensarea cheltuielilor de judecată.

SRL „Talminus 15” a înaintat cerere reconvențională către Pădureț Sava privind încasarea penalității contractuale, repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că, la data de 27 august 2017, a încheiat cu Pădureț Sava contractul de locațiune, prin care pârâtul a luat în locațiune automobilul de model XXXXX XXXXX, n. î. XXXXX, iar termenul locațiunii constituia perioada 27 august 2017 – 10 septembrie 2017.

În timpul exploatării autoturismului, de către Pădureț Sava au fost încălcate sistematic prevederile pct. 2.6.1. al contractului de locațiune din 27 august 2017, și anume pârâtul nu a respectat regimul de viteză stabilit în condițiile contractuale, care potrivit aceluiași pct. 2.6.1., prin acordul părților a fost stabilit după cum urmează: viteza maximă pe traseele naționale 125 km/h, iar prin localități este de 85 km/h.

Totodată, potrivit pct. 6.3.5. al aceluiași contract, încălcarea prevederilor pct. 2.6.1. se sancționează cu 50 EUR pentru fiecare depășire în limitele de 5 la 20 km/h și respectiv în sumă de 100 EUR pentru fiecare depășire mai mare de 21 km/h.

A menționat că, potrivit Regulamentului circulației rutiere, limita de viteză este stabilită de maxim 90 km/h pentru traseele naționale și de maxim 50 km/h pentru localități. În acest sens, statuează că limita stabilită de părți în contractul de locațiune constituie o marjă maximă permisă pentru exploatarea automobilului închiriat, iar depășirea respectivei marje constituie o distrugere intenționată a bunului închiriat, care urmează să fie sancționat în modul corespunzător.

Totodată, potrivit pct. 6.3.5. a contractului de locațiune din 27 august 2017, părțile au indicat că respectiva penalitate este încasată din contul locatarului, în beneficiul locatorului, din considerentul că aceștia din start evaluează un posibil prejudiciu care se datorează utilizării necorespunzătoare a bunului de către locatar și care, prin depășirea limitei de viteză stabilite, în mod conștient pune în pericol

integritatea bunului, din ce motiv locatarul, depășind conștient limitele de viteză, își asumă riscul răspunderii materiale.

Concomitent, părțile au convenit și asupra modului de constatare a încălcării punctului 2.6.1., fapt prevăzut la fel în pct. 6.3.5. al contractului, potrivit căruia părțile au convenit ca faptul depășirii să fie constatat prin intermediul sistemului GPS. La acest capitol, menționează că reclamantul a respectat înțelegerea părților și a stabilit toate depășirile efectuate de către pârât, efectuând extrase din sistemul GPS a automobilului conform bazei de date. Analizând toate aceste extrase, a constatat că încălcările comise de Pădureț Sava, în total acumulează o penalitate de 450 EUR, care se compune din 7 încălcări indicate în tabelă, cumulând în total 450 euro.

În timpul exploatării de către Pădureț Sava, a fost admisă deteriorarea autovehiculului închiriat, prin ce a cauzat prejudiciu reclamantului, or conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1035 din 07 noiembrie 2017, costul reparației de restabilire integrală a automobilului de model „XXXXX”, defectat în perioada 27 august 2017-10 septembrie 2017, constituie 173 619 lei. Reclamantului urmează a-i fi compensat acest prejudiciu, în așa fel, pârâtul se face responsabil de cauzarea de prejudiciu în valoare de 173 619 lei.

În același sens, urmează a fi compensate cheltuielile legate de întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1035 din 07 noiembrie 2017 în mărime de 2 100 lei și cheltuielile poștele în mărime de 23,2 lei.

Totodată, pârâtul a depășit și limita maximă de distanță care poate fi parcursă în termen de 24 de ore - nu mai mult de 200 km per 24 ore de chirie. Respectiv, conform p. 2.6.2., este obligat să achite suma de 5 236 lei.

De asemenea, din considerentul că pârâtul a deteriorat autovehiculul închiriat, acesta era în imposibilitate să fie adus la locator decât pe evacuator, prin urmare pârâtul este ținut să compenseze și aceste cheltuieli și urmează a fi încasată de la acesta suma de 950 de lei.

Totodată, a menționat că, pârâtul a admis, contrar p. 4.1.7., ieșirea de pe drumurile asfaltate (a circulat pe drumuri neasfaltate), ce duce inevitabil la deteriorarea autovehiculului. Prin urmare, consideră că urmează să compenseze suma de 500 de euro, ca sancțiune pentru încălcările comise.

De asemenea, în încălcarea prevederilor contractuale, p. 2.5.6., pârâtul a transmis autovehiculul transmis murdar, prin urmare trebuie să compenseze costul serviciilor acordate în mărime de 25 euro și 150 de lei.

Reclamanta a afirmat că, a expediat o somație prin intermediul poștei recomandate, la data de 26 iulie 2018, ce a fost recepționată la data de 21.08.2018 și 02.08.2018 respectiv, pârâtul având obligația, conform p. 8.1. al contractului, în termen de 5 zile să răspundă la aceasta, fiind în întârziere din 27.08.2018. Consideră că pârâtul Pădureț Sava datorează reclamantului o sumă în mărime de 179 955 lei și 975 EUR.

La fel, consideră că cheltuielile de asistență juridică suportate de reclamantul SRL „Talminus 15” în mărime de 10 000 lei, sunt reale, necesare și rezonabile, din următoarele considerente: cheltuielile sunt reale fiindcă se probează prin bonul de plată eliberat de avocatul Cebotari Serghei; cheltuielile sunt necesare din motivul că SRL „Talminus 15” nu este în stare de sine stătător de a-și apăra interesele sale legale într-un proces judiciar civil, neavând jurist, au fost nevoiți de a angaja un avocat; totodată cheltuielile le consideră și rezonabile fiindcă complexitatea cauzei este una

sporită, ce în echivalent sunt în limitele recomandărilor Uniunii Avocaților din Republica Moldova, ce în cazul nostru constituie aproximativ minimul recomandat.

Ce ține de încasarea taxei de stat, instanța urmează să încaseze cheltuielile cu privire la taxa de stat de la partea care pierde procesul, din ce motiv consideră că taxa de stat în mărime de 5968 lei, urmează să fie încasată din contul pârâtului în beneficiul reclamantului.

A solicitat SRL „Talminus 15”, încasarea penalității în valoare de 450 EUR pentru depășirea limitei de viteză; încasarea penalității în valoare de 5236 MDL pentru depășirea parcursului zilnic; încasarea penalității în valoare de 500 EUR pentru ieșirea de pe drumurile asfaltate (circulația pe drumuri neasfaltate - prin câmp); încasarea sumei de 173 619 MDL cu titlu de prejudiciu material cauzat prin deteriorarea automobilului; compensarea plății pentru serviciul prestat și a cheltuielilor suportate, în valoare de 25 EUR și 150 MDL; compensarea costului de tractare a autovehiculului în valoare de 950 MDL; compensarea cheltuielilor de judecată, a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei și a cheltuielilor poștale.

Prin hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea inițială a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională a fost admisă parțial. S-a încasat de la Pădureț Sava în beneficiul SRL „Talminus 15” valoarea prejudiciului material cauzat în mărime de 173 619 lei, contravaloarea serviciului de tractare în sumă de 950 lei, a serviciului de spălare auto în sumă de 150 lei, cheltuielile de expertiză în sumă de 2 100 lei, cheltuieli poștale de 23, 72 lei, taxa de stat în sumă de 5 241, 57 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7 000 de lei, iar în total suma de 189 084, 29 de lei, din care se deduce suma garanției de 14 700 lei achitată de Pădureț Sava în contul SRL „Talminus 15”, cu încasarea din contul lui Pădureț Sava în beneficiul SRL „Talminus 15” a sumei creanței datorate în mărime de 174 384, 29 lei. În rest, acțiunea reconvențională a fost respinsă.

La 21 mai 2019, Pădureț Sava a declarat apel împotriva hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Pădureț Sava, s-a casat hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Pădureț Sava împotriva SRL „Talminus 15”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, privind apărarea drepturilor de consumator, restituirea plăților efectuate cu titlu de chirie și cu titlu de garanție, încasarea penalității legale, repararea prejudiciului moral.

S-a încasat de la SRL „Talminus 15” în beneficiul lui Pădureț Sava suma de 14 700 de lei, transmisă cu titlu de gaj în temeiul contractului de locațiune nr. 3745 din 27 august 2017, și suma de 6 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la examinarea cauzei în instanța de fond.

În rest, pretențiile din acțiunea inițială au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de SRL „Talminus 15” către Pădureț Sava privind încasarea penalității contractuale, repararea prejudiciului material.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că la 27 august 2017, între SRL „Talminus 15”, în calitate de locator, și Pădureț Sava, în calitate de locatar, a

fost încheiat contractul de locațiune nr. 3745, ce are ca obiect transmiterea în posesia și folosința locatarului a automobilului de model XXXXX XXXXX.

Potrivit clauzelor contractuale, automobilul a fost transmis în locațiune pentru perioada 27.08.2017-10.09.2017, contra unei chirii în mărime de 900 de euro. De asemenea, părțile au convenit asupra plății unui gaj în valoare de 14 700 de lei.

După cum rezultă din explicațiile părților, automobilul s-a defectat, fiind imposibilă utilizarea acestuia începând cu data de 03 septembrie 2017.

La inițiativa locatorului SRL „Talminus 15”, a fost efectuată expertiza extrajudiciară, întru stabilirea costului reparației de restabilire integrală a automobilului.

La fel, conform raportului de expertiză extrajudiciară nr. 1035 din 07 noiembrie 2017, întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, s-a stabilit că costul reparației de restabilire integrală a automobilului constituie suma de 173 619 lei.

De asemenea, instanța de apel a reținut prevederile art. 879 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), dacă bunul este afectat de un viciu, locatarul este eliberat de plata unei părți din chirie proporțional diminuării folosinței bunului. Dreptul de a plăti o chirie redusă încetează când viciul este remediat. Viciul nesemnificativ nu este luat în considerare.

Conform art. 892 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019), locatarul este ținut să repare prejudiciul suferit de locator prin pierderile survenite la bunul închiriat dacă nu va demonstra că pierderile nu se datorează vinovăției sale sau a persoanelor cărora le-a permis folosința bunului sau accesul la el.

Instanța de apel a relevat că, expertiza efectuată de către CNEJ a avut doar obiectivul stabilirii costului reparației automobilului, nu și stabilirii cauzei defecțiunilor. Astfel, raportul de expertiză nu oferă răspuns la întrebările care sunt cauzele și modul de producere a defecțiunilor și cine se face responsabil de acestea. Deci, este imposibil de a afirma cert că automobilul s-a defectat în rezultatul exploatării de către locatarul Pădureț Sava.

Astfel, în baza celor indicate supra, instanța de apel a conchis că defecțiunea automobilului nu-i poate fi imputată locatarului, atât timp cât cauza defecțiunilor nu a fost identificată.

În același context, instanța de apel a reținut că concluziile instanței, precum că automobilul a fost transmis locatarului în stare funcțională bună și că a fost defectat în rezultatul exploatării contrar destinației, sunt neîntemeiate și neprobate, deoarece la momentul transmiterii bunului puteau exista vicii ascunse. Iar defectarea în rezultatul exploatării contrar destinației poate fi constatată doar de către un specialist în domeniu, instanța de judecată neavând abilitățile necesare în acest sens.

Drept consecință, instanța de apel a conchis că nu poate fi admisă pretenția locatorului cu privire la repararea prejudiciului în valoare de 173 619 lei (costul reparației automobilului) și compensarea cheltuielilor de tractare, deoarece nu au fost aduse probe pertinente întru confirmarea vinovăției locatarului în defecțiunea automobilului. Din același motiv, nu poate fi admisă nici pretenția locatarului cu privire la restituirea unei plăți din chirie proporțional diminuării folosinței bunului și nici pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, or nu se cunoaște cert dacă folosința bunului a fost diminuată nu din vina însăși a locatarului.

În ce privește cerința locatarului cu privire la restituirea gajului în mărime de 14 700 de lei, Colegiul o apreciază ca fiind întemeiată. Or, atât timp cât nu a fost

demonstrată vinovăția locatarului în cauzarea prejudiciului, locatorul nu este îndreptățit să refuze restituirea gajului.

Cu referire la penalitățile pretinse de către locator, instanța de fond a constatat că clauzele ce stabilesc aceste penalități sunt abuzive, pretențiile cu privire la încasarea penalităților fiind respinse.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, având în vedere că SRL „Talminus 15” nu a contestat hotărârea primei instanțe, calea de atac fiind exercitată doar de către Sava Pădureț, instanța de apel nu va oferi apreciere acestor pretenții și va repeta soluția adusă de către instanța de fond, întrucât nu admite agravarea situației apelantului în propria cale de atac.

Urmare celor relatate, instanța de apel a concluzionat că acțiunea inițială este parțial întemeiată și urma să fie admisă, iar acțiunea reconvențională este neîntemeiată și urma să fie respinsă.

La 18 martie 2021, prin poștă, SRL „Talminus 15”, reprezentată de avocatul Cebotari Serghei, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat că, decizia contestată este neîntemeiată și ilegală, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material și în temeiul art. 432 alin.(2) lit. a), b), c) din Codul de procedură civilă, hotărârea este pasibilă casării. Instanța de apel contrar art. 239 și 241 din Codul de procedură civilă nu și-a motivat soluția, nu a examinat actele dosarului și nu s-a expus asupra tuturor argumentelor apelului. Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 239 din Codul de procedură civilă și art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evedențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Copia recursului declarat a fost expedită în adresa intimațiilor conform scrisorii de însoțire datate cu 12 aprilie 2021 (Vol.II, f.d.47) și a fost recepționată la 24 martie 2021, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.9-10).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 29 iulie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 18 martie 2021.

La materialele cauzei careva date ce ar confirma recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către recurent, lipsesc.

Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Talminus 15”, reprezentată de avocatul Cebotari Serghei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Talminus 15”, reprezentată de avocatul Cebotari Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Talminus 15”, reprezentată de avocatul Cebotari Serghei.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Talminus 15”, reprezentată de avocatul Cebotari Serghei, împotriva deciziei din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat